

ikke i Aar er saa troskyldig, som jeg var i Fjor. Hvis jeg i Fjor, da jeg stemte for det Lovforslag, som blev til Loven af 7. August 1914, havde vidst, at den skulde bruges paa den Maade, som jeg siden er blevet opmærksom paa, at den er blevet brugt, havde jeg ikke stemt for Lovforslaget, det tør jeg forsikre. Jeg vil bringe den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) min bedste Tak for den Støtte, de har ydet mig for om muligt at finde en Form, hvori § 17 kunde bevares, uden at samtidig Rigsdagens Indflydelse paa, hvordan Overenskomsterne skulde se ud, dermed skulde opgives. Men det førte til, at hvor vi henvendte os, blev der svaret, at Regeringen havde Bemyndigelse nok til at indgaa Overenskomster med fremmede Lande: Ønsker I ikke, at den skal have den Magt og Myndighed, som foreslaas i § 17, ser vi ikke anden Udvej, end at Paragraffen maa gaa ud; og det er det, jeg herved foreslaar.

Som summa summarum vil jeg sige: Jeg ønsker ikke at være med til at fraskrive Rigsdagen dens Myndighed og overlade det til en hvilken som helst siddende Regering at forandre de bestaaende Love, og dem, der ser herpaa som jeg, vil jeg meget tilraade at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Lillelund: Inden det foreliggende Lovforslag forlader dette Ting og gaar op i det høje Ting ovenover, vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg beder ham om at benytte en Bestemmelse i § 43, sidste Stykke, med megen Varsomhed. Denne Paragrafs to første Stykker er en Hindring for, hvad jeg vil kalde, Rovfiskeri, en Hindring for, at man ved visse Redskaber og en vis Art af Fiskning ødelægger Fiskebestanden, og det mener jeg er ret og rimeligt. Det sidste Stykke af Paragraffen lyder saaledes: „Naar nogen maatte ønske at benytte andetsteds brugelige, nyopfundne eller væsentligt forandrede Redskaber, kan Landbrugsministeren efter derom fremsat Andragende tillade Brugen af saadanne Redskaber, saafremt de findes uskadelige for Fiskeriet.“ Herved tillades det altsaa den højtærede Landbrugsminister at give Dispensationer. Det vil med andre Ord sige, at Ministeren, ved at give disse Dispensationer, fuldstændig kan forrykke denne Paragrafs Karakter. Jeg tænker her paa det saakaldte Notfiskeri. Jeg ved, at der er givet saadanne Dispensationer. Det er for mig oplyst, at det gælder 6 Baade. De

driver dette Fiskeri rent forsøgsvis, og jeg billiger, at der er gjort dette Forsøg, fordi det indbringer en ret stor Indtægt til dem, der udøver det, men inden man gaar videre i den Retning, maa man i yderligere Grad være klar over, om ikke det er et Rovfiskeri, der kan ødelægge Fiskeriet. Jeg tænker her særlig paa Limfjorden. Fra at give en meget daarlig Indtægt til sine Udøvere giver Fiskeriet heroppe nu en særdeles god Indtægt. Tidligere boede Fiskerne i daarlige Fiskerhytter, nu ser man dem bo i smaa, pæne Villaer. De er i Virkeligheden økonomisk godt stillede; derfor frygter de nu for at faa denne Stilling ødelagt ved de nye Fiskeredskaber. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han, inden han gaar videre i Retning af at give Lov til at bruge Notfiskeredskaber, forvisser sig om, at det ikke er en Art Rovfiskeri, der vil ødelægge Fiskeriet oppe i Limfjorden. Den Debat, der førtes her forleden mellem det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) og andre ærede Medlemmer, gjaldt Fredningsbestemmelserne. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds ønskede at lave Fredningsbestemmelserne saa rummelige, at man derved øgede i Stedet for at ødelægge Fiskebestanden. Jeg vil gøre et Skridt i samme Retning ved at bede den højtærede Landbrugsminister om nøje at overveje, hvad han her gør, og ikke ved Dispensationer bidrage til at ødelægge Fiskebestanden deroppe til Gavn for den ene og til Skade for de mange.

Til Slutning vil jeg anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) om, at § 17 udgaar. Ligesom jeg er bange for, at man her administrativt skal delvis ødelægge det Gode, Loven bygger op, er jeg bange for, at man ved at bibeholde denne Paragraf skal ødelægge selve Loven. Jeg er aldrig tiltalt af, at man administrativt kan rive det ned, man har opbygget ved Lov, og naar man gaar saa vidt som her, at man rent administrativt kan ændre en hel Række Lovbestemmelser, forekommer det mig, at man gaar for vidt. Den højtærede Landbrugsminister kan saa udmærket godt indlede Forhandlinger med fremmede Landes Repræsentanter om Ændringer i Maalbestemmelserne o. s. v. og derefter komme til Rigsdagen, og er der saa her Ønske om at fremme dem og give dem Lovsform, kan det gøres meget hurtigt — det har vi set før —, men er der ikke